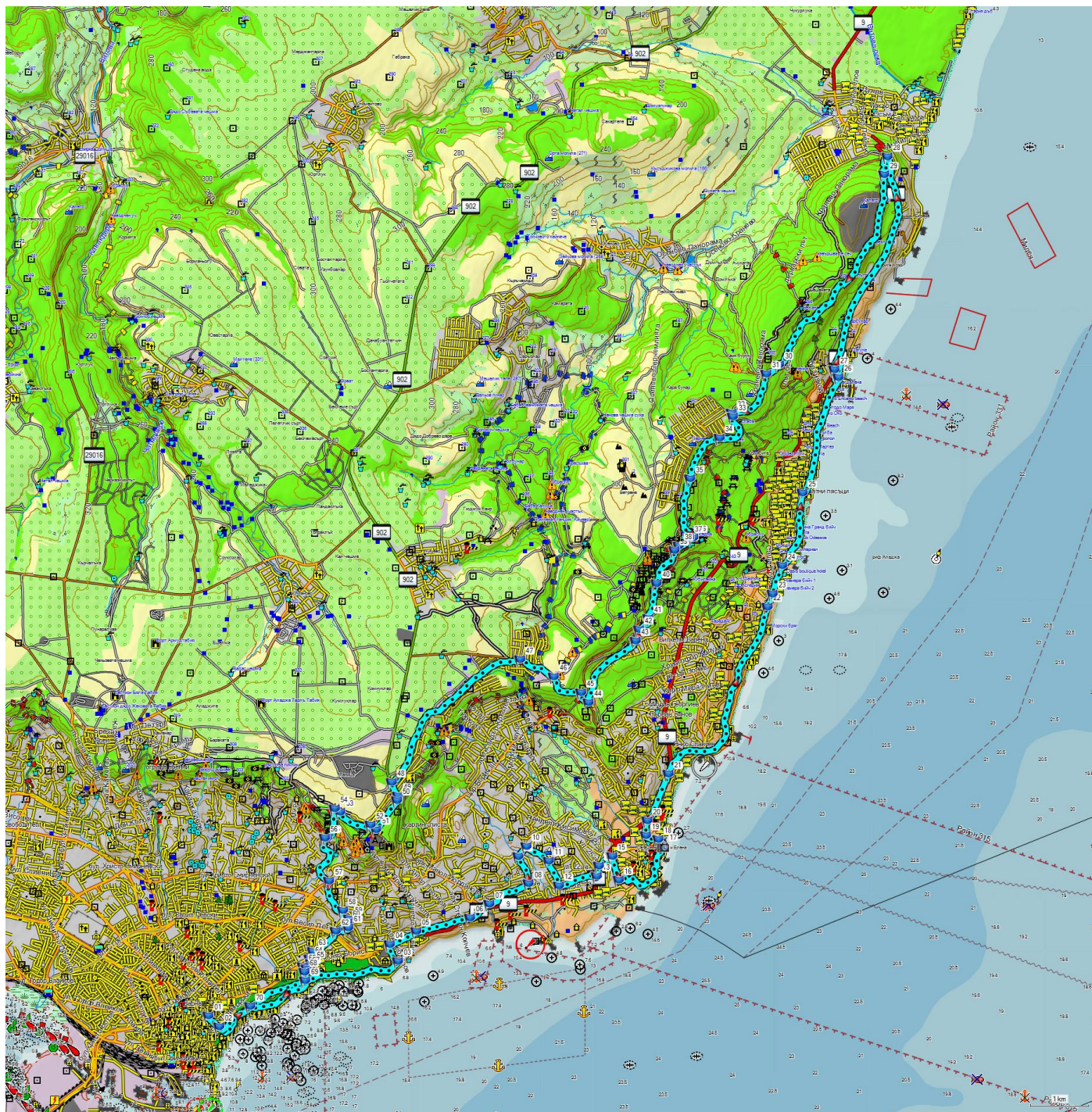

Варна – Кранево (по крайбрежието)

Маршрут от MTB-BG.com

Картата е базирана върху [BG Mountains](#) / [kade.si](#).

Начална точка: Варна, кръстовището на булевардите „Княз Борис I“ и „Сливница“. Мястото е наричано от варненци Севастопол.

<https://goo.gl/maps/RhawXihkvmC5KCpc8>

Дължина: 50.8 км

Изкачване: 870 м

Ниво на техническа трудност: средно (R1, R2, T1, T2, T3)

Физическо натоварване: средно (КФН=7)

Продължителност: 4-8 часа (в зависимост от темпото, почивките и т.н.)

Вода: 1-1.5 л, по маршрута на няколко места има чешми

Храна: за цял ден; в първата половина на маршрута има къде да се хапне, после не.

Терен:

- асфалт – 34.1 км

- черни пътища – 6.1 км

- пътеки – 10.6 км

Описание:

01 (0.0 км) Началото е в центъра на Варна, на място, което в града е известно като Севастопол (кръстовището на булевардите „Княз Борис I“ и „Сливница“, където те преминават в пешеходни зони). Поемаме по пешеходната улица на югоизток (бул. „Сливница“) към входа на Морската градина (**т.02**) и навлизаме в нея. Завиваме по някоя от първите две алеи вляво – след малко те се съединяват, образувайки една от главните алеи в парка. Продължаваме само по нея в североизточна посока, преминавайки покрай паметник Пантеона. На места се открива гледка към морето, на други сме под сянката на дърветата в парка.

В **т.03 (3.8 км)** достигахме края на алеята и завиваме по асфалтов път наляво. След малко (**т.04**) излизаме на главния булевард „Княз Борис I“ и продължаваме по него надясно около 500 м до **т.05**, където има кръстовище със светофар. Пресичаме наляво и продължаваме веднага след това надясно по ул. „Драгоман“ (или „арх. Стефан Венедикт Попов“ по някои карти). Тя върви успоредно на булеварда и в **т.06** отново излизаме на него, като оставаме на левия тротоар и караме внимателно няколкостотин метра по него срещу движението до **т.07 (6.0 км)**, където отново се отбиваме по улица вляво (името ѝ е „б-та“) и навлизаме в кв. Винаца. В **т.08** сме наляво и се изкачваме до **т.09 (7.3 км)**, където поемаме надясно и достигахме много интересен метален мост над едно дълбоко дере. Преминаваме по него от другата страна и в **т.10** започваме спускане надясно по ул. „13-та“, като внимавайте да не изпуснете рязкото отклонение наляво в **т.12 (8.5 км)** по ул. „20-та“. В края си улицата представлява поредица от стъпала, по които излизаме пак на главния път (**т.13**) в посока Златни пясъци и Северното Черноморие. Отново оставаме стотина метра на левия тротоар срещу движението, за да преминем през подлез под пътя в **т.14 (9.3 км)**.

Там продължаваме 20-30 м по главния път и се отбиваме вдясно, за да навлезем в курорта „Св. Константин и Елена“. В **т.15** сме надясно, в **т.16** наляво и, следвайки улицата между хотелите, излизаме в близост до плажа и караме по крайбрежната улица, а на места и по алеи, които са затворени за МПС. В **т.17** има панорамна площадка, където си струва да спрете. След това продължаваме по алеята, която завива наляво и в **т.18** се включваме в улица направо. В **т.19 (11.8**

км) достигахме кръгово кръстовище – на островчето в средата му има чешма. Продължаваме по втората улица вдясно и излизаме отново на главния път в **т.20**, като продължаваме по него на север.

В **т.21 (12.9 км)** хващаме отбивка надясно към плаж Кабакум и Златни пясъци. Следваме улицата зад хотелите на първа линия, общо взето само направо, без отклонения. В **т.22 (16.6 км)** пътят е преграден заради свлачище, но пеша и с велосипед преминаването е възможно. От другата страна на свлачището продължаваме все направо (**в т.23**), а в **т.24** сме по дясната улица. Вече сме в курорта Златни пясъци. В **т.25 (18.7 км)** завиваме надясно и продължаваме по крайбрежната алея между хотели, магазини и заведения. Имайте предвид, че в активния сезон тук има много хора, така че единствено в сутрешните часове би могло да се кара нормално. В края на алеята излизаме отново на улицата, минаваща зад хотелите, и в **т.26** завиваме наляво и се изкачваме с няколко серпентини до главния път (**т.27**), където продължаваме в северна посока. Няколко километра се налага да караме по него, бъдете внимателни с оглед на трафика!

В **т.28 (25.3 км)** достигахме покрайнините на с. Кранево и средата на маршрута. Тук вляво се отклонява тесен и занемарен асфалтов път. Пресичаме внимателно главното шосе. Освен асфалтовия път, вляво (обратно на досегашната ни посока) започва стръмна и широка пътека с червена маркировка. Започваме изкачване по нея, като в първите 500 м вероятно ще трябва да бутате, освен ако не искате яко да се понапънете. В **т.29** пътеката се раздвоява, следваме лявата част. Вляво има и място с широка панорама към морето. Продължаваме на юг, следвайки само основната пътека, която подсича склона и редува участъци с плътна горска сянка и открити места, осигуряващи изглед към морето. В тази част пътеката е с червена туристическа маркировка. Наклонът е променлив – леко нагоре, леко надолу. На места е възможно да има отбивки вляво и вдясно, които пропускаме.

В **т.30 (29.8 км)** излизаме на тесен асфалтов път и караме надясно по него 200 м до **т.31**, където продължаваме наляво по черен път с червената туристическа маркировка (тук вече се появява и зелена). На много места пътят се разделя на ръкави с коловози, които пак се събират – изберете подходящия според условията. В **т.32 (31.0 км)** се включваме в друг черен път – завиваме по него наляво и след 40-50 м надясно (**т.33**), следвайки червената маркировка. След малко пътят преминава в пътека, която в **т.34 (31.9 км)** се разделя – червената маркировка е наляво, ние продължаваме надясно по пътеката със зелена маркировка. След кратко стръмно изкачване тя се изравнява, а в **т.35** отляво идва друга пътека с жълта маркировка и продължаваме направо (юг). В **т.36** се включваме надясно в павирана пешеходна алея, следваме я в **т.37** наляво и излизаме на паркинга при Аладжа манастир (**т.38, 34.3 км**), където има и хубава чешма. Ако искате да разгледате манастира, ще трябва да си предвидите време, а също и „охрана“ за велосипедите – единият вариант е някой от групата да остане да ги пази, другият е да ги завържете с катинари някъде около будката на охранителя.

От паркинга на манастира продължаваме 100 метра по асфалтовия път на югозапад и търсим продължението на пътеката с червена и жълта туристическа маркировка (**т.39**). Някога тази алея е била павирана, сега е по-скоро камениста и включва дори един по-стръмен и техничен участък със стъпала и серпентини. След него излизаме на черен път (**т.40**), по който продължаваме на юг. Минаваме покрай Ковшак чешма и караме направо, пътят преминава в широка пътека. В **т.41** пропускаме друга пътека вдясно. В **т.42** излизаме на черен път – червената маркировка продължава и по него нагоре, но ние го пресичаме и хващаме пътека наляво (пак с червена маркировка), която с шеметно спускане ни сваля във вилна зона Дъбравата (**т.43**). Продължаваме по улицата (черен път) надясно и следваме само нея, докато стигнем асфалтов път (**т.44, 37.6 км**).

Завиваме по шосето надясно и след 150 м (**т.45**) достигахме входа на гробищен парк „Север 2“. Наляво започва стръмен и тесен асфалтов път през гората – поемаме по него. На места наклонът е сериозен и може да се наложи да бутате. Пътят ни извежда на платото и при кръстовището в **т.46 (38.5 км)** продължаваме направо и навлизаме във вилна зона Лозите, като се движим по разбит асфалтов път. Следваме само основната улица, а в **т.47 (39.2 км)** сме по левия път. Караме само направо, докато достигнем в **т.48 (42.4 км)** едно от основните шосета, излизащи от Варна в северна посока.

Поемаме за кратко наляво по големия автомобилен път. След 200 м (**т.49**) надясно през гората има тясна пътечка – ако искате, минете по нея и ще стигнете до един малък магазин с кът за почивка пред него. После по път наляво излизаме на тесен асфалтов път (**т.50**), по който поемаме надясно – това е пътят за телевизионната кула. Достигахме портала ѝ в **т.51 (43.4 км)**. Тук завиваме по широк черен път вдясно и веднага след това пак вдясно, за да излезем на широка пътека с червена туристическа и колоездна маркировка в **т.52**. Поемаме по пътеката наляво през иглолистна гора и внимавайте за **т.53 (44.1 км)**. Тук наляво има скрита пътека – тръгваме по нея, веднага следва разклон, надясно сме и после пак надясно. В **т.54** пътеката отново се разделя и този път сме наляво. Започва последното спускане по тясна и забавна пътека. В началото е по-полегата, после наклонът се увеличава. Пътеката завършва в **т.55** при първите къщи във вилна зона (квартал) Сотира. Завиваме по черния път надясно и веднага след това (**т.56**) се включваме в стръмна бетонирана улица („Иван Иванов“) наляво. Спускаме се по тази улица чак до бул. „8-ми Приморски полк“ (**т.57, 45.8 км**). Пресичаме внимателно и само за момент караме наляво, колкото да хванем ул. „108-ма“ (или „Д-р Максим Караденев“ според някои карти), по която се спускаме надолу и се включваме в ул. „113-та“ („Д-р Любен Попов“), а малко след това излизаме на малък площад (**т.59**), където караме надясно и в **т.60 (46.7 км)** се отклоняваме за кратко изкачване до Паметника на българо-съветската дружба (**т.61**), от който се разкрива хубава панорама към града. Връщаме се обратно до **т.60** и продължаваме първо наляво, после рязко вдясно, и после пак наляво, за да достигнем подлез (**т.62**), по който преминаваме под бул. „Васил Левски“. От другата страна продължаваме по ул. „Рупи“, докато стигнем базар „Чайка“ (**т.63**). Тук могат да се намерят разни вкусотиини за утоляване на апетита и жаждата след дългото каране. В **т.64** отново има подлез, който ни извежда в Морската градина (**т.65**). Продължаваме по алеята надясно, но в **т.66** се отклоняваме наляво към една горичка, в която са изградени скокчета и нещо като пъмптрак (**т.67**). Връщаме се на една от алеите в **т.68** и за разнообразие пресичаме главната алея в **т.69** и минаваме по една друга, която е още по-близо до морето. В **т.70** се завръщаме на главната алея и по нея се прибираме до началната точка.